

stilhed vil erkende det. Og det skal så være et lille juleønske.

**Finansministeren (Mogens Lykketoft):**

Jeg tager formandens reprimande til mig, og det er jo også svært at give indholdsmæssig kritik af samme art.

Jeg synes stadig, det er interessante reaktioner, der kommer fra partiet Venstre på den meget omhyggelige gennemgang af Venstres synspunkter og forståelsen af dem, som jeg prøvede at give, for at Folketinget kunne blive noget klogere på, hvad det er, regeringen er oppe imod, uden at det bliver til en diskussion af formalia og ordvalg. Jeg vil godt sige lidt om de temaer, der har været nævnt.

Jeg betragter det, hr. Thor Pedersen sagde om de 26 mia. kr. fra overheaden, som en bekræftelse af, at jeg har forstået det rigtigt. Det var den fra himlen nedtagne Tænk på et tal-udliciteringsbesparelse på 26 mia. kr., som gik hånd i hånd med en antagelse om, at man kunne undvære 65.000 offentligt ansatte og alligevel få den samme service. Det var altså det, der var indholdet i Venstres hemmelige fremskrivning af dansk økonomi og det solide grundlag for skattelettelser. Det synes jeg er interessant, og når hr. Thor Pedersen valgte ikke at dementere det, vil jeg betragte det som en bekræftelse, og så kan vi arbejde videre på det grundlag.

Så vil jeg sige, at når jeg ikke tidligere i dag fortalte de socialdemokratiske debatdeltagere, at det var Venstres hemmelige plan, var det kun, fordi min fantasi ikke rakte til at tro, at det var det hele. Men også det er jo en værdifuld oplysning for den videre debat.

Så var hr. Thor Pedersen inde på bruttoskattesyndromet, som vi allerede har været igennem nogle gange, altså at kommunernes skattegrundlag angiveligt skulle være udhulet af bruttoskatten. Man kan sige det på en anden måde. Man kan sige, at det, der skete i forbindelse med bruttoskatten og alle mellemregningerne med kommunerne, selvfølgelig var, at de på den måde ikke fik det fulde udbytte af konjunkturfremgangen i 1990'erne. Men der er en endnu stærkere parallel i de indgreb over for den kommunale økonomi, der foregik under borgerlige regeringer i 1980'erne, og det er selvfølgelig forklaringen på, at det havde kraftigere virkning på de kommunale skatter i 1980'erne.

Jeg siger ikke, at der ikke har været nogen virkning af bruttoskatten. Jeg har beskrevet det

nøjagtigt, det er der ingen diskussion om. Vi har forhandlet med kommunerne, og vi har også taget højde for, at det forholdt sig sådan i den udformning af de kommunale budgetter, vi år for år har forhandlet på plads. Men man skal ikke kaste med sten, når man selv bor i et glashus, og kunne vi så ikke godt begrave den debat og sige: Begge regeringer har i begge perioder med opgang foretaget sig noget, der inddrog en betydelig del af kommunernes gevinst ved opgangen, men det var bare et større indgreb, der blev foretaget i 1980'erne?

Så var hr. Thor Pedersen inde på a-kasse-kontingentet, og her er jeg nødt til at sige, at hvis det ikke er en skat, er hr. Thor Pedersens angivelser af skatte trykket allerede af den grund forkerte, for a-kasse-kontingentet indgår i hr. Thor Pedersens skatte tryk.

Hr. Mejhdahl var lidt inde på temaet om 1980'erne sammenlignet med 1990'erne. Det er da rigtigt, at der skulle foretages nogen opretning i 1980'erne, men der var også nogen opretning, der skulle gøres i 1990'erne, for som jeg sagde tidligere, startede vi med en meget højere gæld i 1993 – ikke bare i milliarder, selv om det var meget, meget store ekstra beløb i forhold til 1982, men også i andele af bruttonationalproduktet. Derfor mener jeg, det er en lidt svag begrundelse for at sige, at det var mere naturligt, at Venstre og De Konservative øgede skatterne i 1980'erne, end at vi har holdt dem uændret i 1990'erne. Det er en lang diskussion, men jeg mener bare ikke, at hr. Mejdahls betragtninger sådan set ændrer nogen af de konstateringer, jeg har gjort i mine indlæg både før og nu.

Så vil jeg godt vende tilbage til de tal, som fru Tove Fergo bragte frem. Jeg mener, det er uden enhver mening i den politiske debat at slå hinanden oven i hovedet med, hvor mange kroner skatterne er steget med i en periode, uden at forholde sig til, hvor meget indkomsterne er steget. Det er uden enhver mening. Det er ikke en oplysning, der indeholder noget, som nogen som helst kan bruge til noget som helst i en politisk debat, og derfor vil jeg heller ikke bruge det til noget som helst andet end at understrege meningsløsheden i at anvende dette argument imod regeringen ved selv at sige: Fra 1982 til 1993 steg skatterne med 232,5 mia. kr. Æh, bæh, buh, det var bare mere! Men hvad i alverden skal vi bruge det til?